Написав Рибаков Віктор
П'ятниця, 16 вересня 2016, 13:48

Різні плоди.
1
Сумна, і справді доля незавидна,
Тих, хто веде земне життя безплідне.

Смоковниці пустої вони гірші,
Бо плодоносити не хочуть грішні.

В житті для себе вони бачать щастя,
І їх також очікує прокляття.

Не знають вдячності серця їх черстві,
Вони для Неба є духовно мертві.

В марно́ті час втрачають непомітно,
Блукають в темряві вони без світла.
2
А світло, це є Боже Одкровення,
Що плід приносити дає натхнення.

І віри нашої плоди відомі:
Це добрі справи, сповнені любові

До ближнього, в якому розпізнати
Христос велів нам і сестру і брата.

Наповнене і радості, і сенсу,
Таке життя, воно Отцю по серцю.

Тож хай плоди в нас віри щедро зріють,
На вічне з Ним життя дають надію!
3
Та інші люди теж плоди приносять,
На наші схожі, хоч вони не в Бозі.

Добро самі́ творити обирають,
Хоча до цього їх не спонукають.

І мають співчуття, і серце щире,
Та роблять не для Бога це - без віри.

І навіть нагороди не чекають,
Тож, наче безкорисно поступають.
4
Та все ж, якщо уважно подивиться,
Суттєва між плодами є різниця.

Даємо плід для Божої ми Слави,
У них же є на те свої підстави.

Ті - зроблені заради марнославства,
За тими, щедрими - стоїть багатство.

Оті плоди, щоб гордість проявити,
Ці, щоб любов, подяку заслужити.

Ще люди, твóрять їх для насолоди,
Бо просто добросерді від природи.
5
Але без віри добрі справи марні,
Бо дивиться Господь завжди на намір,

Чи ми з любов'ю їх до Нього чиним,
Чи інши є у нас на те причини.

І добрий наш врожай, Христом пожнеться,
Лише у тих, хто с Богом жив у серці.

Іще таке нам треба розуміти -
Добро непросто справжнє відрізнити,

Бо ми пошкоджена гріхом людина,
В оману тут впадаєм неодмінно.

Але освічені Христом пізна́єм -
Любов, що на добро нас спонукає.

Тож люди добрий плід спроможні дати,
Лише в Христі і в Божій Благодаті.

Бо, як без сонця плід не може зріти,
Так і добра без Бога не зробити.

Амінь.
Віктор Рибаков м. Луцьк.